

РЕШЕНИЕ

№ 2140

гр. София, 30.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 32 състав,
в открито заседание на 02.03.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Красимира Милачкова

при участието на секретаря Дора Тинчева, като разгледа дело номер **9015** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.215 от Закона за устройство на територията (ЗУТ) във вр. с чл.145-178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).
Образувано е по жалба на К. Ч. П. против предписание, обективирано в писмо № РЛН21-ТК00-382/26.07.2021г. на началник отдел „Контрол по строителството“ в район „Л.“ на Столична община (СО). Ответникът в писмено становище излага доводи за недопустимост, а по същество – неоснователност на жалбата.
След като прецени доводите на страните и събраните по делото доказателства, и като взе предвид определение № 12973/17.12.2021г. по адм. д. № 11813/2021г. на Върховния административен съд, Второ отделение, съдът в настоящия състав приема следното от фактическа и правна страна.
Жалбата е допустима, съгласно горепосоченото определение. Разгледана по същество, е основателна.
Видно от съдържанието на оспореното писмо, с него жалбоподателят е уведомен за установеното при проверка обстоятелство, че в имот, находящ се в кв. Ф., [улица], е изграден гараж без съгласие на съсобственика на имота и без разрешение за строеж. Двата адресата на писмото са поканени да предприемат необходимите действия за доброволно премахване на гаража, изграден на регулационната линия между урегулиран поземлен имот (УПИ) II-252 и УПИ I-251. Проверката е извършена на 06.07.2021г. по сигнал на втория адресат на процесното писмо – М. Н. (л.8 от делото).
Спрямо подателя на сигнала писмото има характер на решение, което съгласно чл.124, ал.2 АПК не подлежи на обжалване.

Съгласно отбелязването в кадастралната карта и регистри процесният гараж е с идентификатор 68134.4388.252.4 и за негов собственик към 01.03.2022г. е записана Н. Р. Й. (л.67-68). Не се установява, нито се твърди жалбоподателят да притежава вещно право върху обекта с посочения идентификатор или имота, в който гаражът се намира. Видно от писмо изх. № към РЛН21-КЦ01-1105/(4)/29.10.2021г. на район „Л.“ на СО, издателят на оспорения акт е основал извода си, че жалбоподателят следва да бъде адресат на процесното предписание върху обстоятелството, че в гаража е намерен автомобил, собственост на жалбоподателя.

Съгласно определение № 12973/17.12.2021г. по адм. д. № 11813/2021г. на Върховния административен съд, Второ отделение, с процесното писмо е разпоредено на жалбоподателя да премахне незаконен строеж. Следователно, законосъобразността на писмото следва да бъде преценявана в качеството му на заповед по чл.223, ал.1, т.8 ЗУТ, съгласно която кметът на общината (района) или упълномощено от него длъжностно лице издават заповеди за премахване на незаконни строежи от четвърта, пета и шеста категория. Г. е вид допълващо застрояване и поради това, се явява строеж шеста категория на основание чл.137, ал.1, т.6 във вр. с чл.147, ал.1, т.1 ЗУТ. Общодостъпна е на интернет страницата на Направление „Архитектура и градоустройство“ на СО, на адрес: [https://nag.sofia.bg/F./F.?path=esoft.portal%2FPRAVOMOSHTIA%2FKmet%20SOA21-RD09-455_22.03.2021\(1\).pdf](https://nag.sofia.bg/F./F.?path=esoft.portal%2FPRAVOMOSHTIA%2FKmet%20SOA21-RD09-455_22.03.2021(1).pdf), заповед СОА21-РД09-455/22.03.2021 г. на кмета на СО. В нея се посочва, че същата заповед следва да се счита за упълномощаване на лицата, на които са прехвърлени функции по чл.223, ал.1 ЗУТ. От представения по делото Устройствен правилник на район „Л.“ на СО (чл.42, ал.3, т.2 и т.11) се установява, че отдел „Контрол по строителството“ следи за спазването на действащите нормативни актове за устройство на територията, извършва проверки по постъпили жалби и сигнали на граждани и предприема необходимите действия за решаването на възникналите проблеми. С оглед посочените вътрешнослужебни актове следва да се приеме, че началникът на посочения отдел, подписал процесното писмо, е бил надлежно овластен за това.

Не се установява, нито се твърди за гаража, чието премахване е предписано с оспореното писмо, да е било издадено разрешение за строеж. Ето защо, той следва да се приеме за незаконен съгласно чл.225, ал.2, т.2 ЗУТ. Не се установява, нито се твърди в производството по издаване на процесното писмо да е бил съставян констативен акт съобразно изискването на чл.225а, ал.2 ЗУТ. Надлежните адресати на заповед за премахване на незаконен строеж са посочени в чл.225а, ал.5 ЗУТ и това са: извършителят; лицето, упражнило строителен надзор; строителят - в случай че строителството е продължило след издадена заповед за спиране на строежа от кмета на общината или заповед на лицето, упражняващо строителен надзор, вписана в заповедната книга на строежа; строителят - в случаите по чл. 225, ал. 2, т. 2 - 4; проектантът и лицето, оценило съответствието на инвестиционните проекти - при несъответствие на одобрения инвестиционен проект, по който се изпълнява строежът, с изискванията за безопасност по чл. 169, ал. 1, т. 1 - 4 и/или с предназначението на земята; възложителят на строежа. Не се установява, нито се твърди в случая жалбоподателят да е лице от кръга на посочените, в това число, да е извършител, строител или възложител на строежа. Не може да бъде обоснован извод за това му качество от обстоятелството, че в гаража е бил заварен автомобил – негова собственост.

При така установените обстоятелства като прецени изцяло законосъобразността на оспорения акт на основание чл.168, ал.1 АПК, съдът в настоящия състав приема, че предписанието е постановено в установената форма от компетентен орган. При постановяването му обаче са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила и то не е в съответствие с материалноправните разпоредби и целта на закона.

С оглед изхода на спора и на основание чл.143, ал.1 АПК следва да бъде уважено своевременно направеното от страна на жалбоподателя искане за възстановяване на разноските по делото. Установява се общ размер на последните: 910 лв., от които 10 лв. – държавна такса и общо 900 лв. – хонорар за адвокат, платен съгласно предсатвените фактури и преводни нареждания. Разноските следва да бъдат възстановени от СО, предвид чл.15 от Закона за местното самоуправление и местната администрация. Направеното от страна на ответника възражение за прекомерност на хонорара не може да бъде уважено, тъй като последният не надхвърля минимума, установен в чл.8, ал.2, т.1 от Наредба № 1/09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 АПК, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ писмо № РЛН21-ТК00-382/26.07.2021г. на началник отдел „Контрол по строителството“ в район „Л.“ на Столична община.

ОСЪЖДА Столична община да заплати на К. Ч. П., с ЕГН [ЕГН], сумата 910 (деветстотин и десет) лева – разноски по делото.

Решението подлежи на касационно оспорване в 14-дневен срок от съобщаването му, пред Върховния административен съд.

Съдия: